

POIMANIEC (11) *sb m*

poimaniec (10), **pojmaniec** (1); poimaniec : pojmaniec *OrzJan* (1:1).

o oraz a jasne; e *prawdopodobnie jasne* (tak w -ec).

sg *N* poimaniec (2). ◇ *G* poimańca (1). ◇ *A* poimańca (1). ◇ *I* poimańc(e)m (2). ◇ *pl G* poimańców (1). ◇ *D* poimańc(o)m (2). ◇ *A* poimańce (2).

Sł stp brak, Cn: pojmaniec, Linde XVII w.: poimaniec, pojmaniec.

Człowiek pozbawiony wolności: jeniec, więzień, niewolnik; captivus Calep, Cn; mancipium Calep; potitus hostis Cn (11) : Naydziecie mię/ mowi Pan á ia przywrocę poimańce wálze/ y zbiorę was ze wńzech Narodow y ze wńzech mieyfc ná ktorem was wygnał *CzechRozm* 117; Mancipium – Niewolnik, poimaniecz. *Calep* 633b, 161b; [*Ten tedy hajduk*] mógł że dobrą drogą y prawą woyną/ nie rzekę królestwá/ ále ráczéy lichého poymańcá iákiego doftác? *OrzJan* 26, 34; *WujNT* 868 *marg*; [wielki wfiac poimańcow z łupámi z Litwy do Prus wywiódł. *StryjKron* 388].

poimaniec czyj (1): [*Nehemiasz*] do tákiego łzczéscia przyłzedł/ iż v krolá Artáxerxá ktorego poimańcem był/ podczáłzym zoftał. *SkarKazSej* 668a.

W połączeniach szeregowych (2): Poiman był od zboiec morfkich y záprzedan/ tedy y okrutnemu Tyránowi był poddanym będąc poimańcem/ więźniem/ y niewolnikiem *Leop* *B2; *CzechEp* 217.

Szereg: »poimaniec i więzień« [*szyk 1:1*] (2): Duch Pána Bogá moiego ieft [...] poftał mię ábych rzeczy wesołe cíchym opowiadał/ ábym rány záwinął ná fercu fkrufzonym/ ábym poimańcom obwołał ofwobodzenie y więźniom rozwiázanie *CzechRozm* 119; bo [*król Aleksander*] nád fwiéte záchowanie przyłięgi/ zá więźnia y poimańcá od nich mian/ pod ftrażá/ á prawie w ciemnicy będąc áż do tych czáłfów chowány [*uciekł*] *StryjKron* 692. [*Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.*]

Synonimy: braniec, jęciec, niewolnik, więzień.

Cf POIMANY